

VÅRHILSEN

Det går mot lysere tider, og påsken er rett rundt hjørnet! I februar var vi på hyggelig besøk i Bergen. BUP Sentrum, BUP Ytrebygda og BUP Nordhordland er tre driftige klinikker som vi er glade for å ha med i MATCH-studien. Vi ga en oppdatering på siste nytt i prosjektet og diskuterte fordeler og utfordringer med å være med i et forskningsprosjekt.

Vi er takknemlige for bidragene dere gir til forskning på behandling av barn og unge. At dere deler, og har delt, deres erfaringer med oss er med på at barn og unge som trenger hjelp får et godt tilbud! MATCH-studien startet i 2016, og vi har nå samlet inn erfaringer fra ca. 140 voksne og barn. I juni avslutter vi rekrutteringen av *nye* familier til studien. Familier som blir rekruttert fram til da, skal selvfølgelig fortsette i samme behandling fram til de er ferdige. Dette innebærer at studien snart kommer inn i en ny fase hvor vi kan begynne se nærmere på alle bidragene deres. En ting vi er veldig spente på, er hva slags likheter og forskjeller det er i terapien dere har mottatt. Noen har fått behandling fra MATCH-terapeuter, mens andre har møtt terapeuter som jobber på andre måter. Dette vil vi finne ut av blant annet ved å se på opptakene fra terapitimene.

I denne hilsenen har vår dyktige MATCH-konsulent Anett skrevet om det vi kaller «tilbakemeldingssystemer». Dette er for eksempel når pasienten på en systematisk måte gir tilbakemelding til terapeuten sin om hvordan behandlingen fungerer, slik at terapeuten kan ta pasientens stemme med i betraktningen når videre terapi planlegges. Kanskje dere kjenner igjen noe av dette fra MATCH-studien?

MEDARBEIDER: ANDERS STEEN NILSEN

Jeg startet å arbeide på NUBU i juni 2018, og jobber med å hjelpe kollegaene mine med å behandle forskningsdata sikkert. Dette omfatter alt fra daglig bruk, lagring og deling av forskningsdata. På MATCH prosjektet holder jeg på med å utvikle løsninger som er både tryggere og mer praktisk for forskerne å bruke. Det er også jeg som hjelper til med å løse tekniske problemer som dukker opp med for eksempel spørreundersøkelsene som sendes ut.

TEMA: TILBAKEMELDINGSSYSTEMER

De siste årene har fagfolk rettet oppmerksomhet mot at barn og unge med psykiske problemer skal få god behandling, og at barn og foreldre gis mulighet til å medvirke i utformingen av behandlingen. Helsemyndighetene har løftet fram brukermedvirkning som en rettighet familier har i møte med behandlingsapparatet. For å få kunnskap om disse temaene trenger vi mer informasjon om effekten av behandlingen som gis, og foreldre og barns opplevelse av at de kan påvirke innhold og retningen i behandlingen.

En måte å få slik kunnskap på, er å benytte seg av tilbakemeldingssystemer hvor data samles inn systematisk fra familiene før, under og etter en behandling.

Fra en terapeut sitt ståsted er det flere gode grunner til å bruke tilbakemeldingssystemer. Regelmessige tilbakemeldinger kan gi et godt grunnlag for veiledning av familier og informasjon om effekten av en behandling. Når vi som terapeuter gjør en vurdering, kan vurderingen påvirkes av for eksempel stress eller våre forventninger. Gjennom hyppige og gjentatte tilbakemeldinger underveis i et behandlingsforløp, vil vi få vite mer presist hvordan både foreldre og barn opplever situasjonen. Da vil vi raskere kunne oppdage om behandlingen beveger seg i en positiv eller negativ retning. En slik tilbakemelding kan hjelpe terapeuten med å endre strategi slik at behandlingen treffer bedre for familien. Tilbakemeldingssystemer kan derfor bidra til å bedre tilbudet familien mottar og sikre medvirkning som helsemyndighetene ønsker.

Mange fagfolk i Norge bruker ulike typer tilbakemeldingssystemer, men det gjøres ofte ganske usystematisk og uten at det følges opp med forskning. I MATCH-studien bruker vi et klinisk tilbakemeldingssystem for å evaluere behandlingsforløpet og måle opplevd endring underveis. Med ukentlige tilbakemeldinger fra foreldre og barnet eller ungdommen er det mulig å følge med på fremdriften, identifisere problemer og foreta tilpasninger i terapiforløpet. Barn og foreldre får spørsmål på e-post én gang i uken. Gjennom familiens svar ser vi om de opplever at behandlingen gir den ønskede endringen. Derfor spør vi både om barnets symptomer endres, og om det blir endringer i de største problemene som foreldrene og barnet/ungdommen opplever. Gjennom innsamlingen av slike forskningsdata, kan vi få bedre kunnskap om hvordan tilbakemeldingssystemer kan være nyttige både for familiene og terapeutene.

Anett Apeland,
Psykologspesialist

NUBU NASJONALT UTVIKLINGSSENTER
FOR BARN OG UNGE